

Egyszerűen bomlik

[Látó, 2011. október]

Lassan mindent meg kellene már vetnem,
amihez születésem gyenge tényén
túl semmi más nem köt. De ez sem az én
döntésem lenne. Egy fonott kosárban
raksz elém valamit, meg-megvonaglik,
de hangja nincs, a takarót én mégsem
akárom leemelni róla. Mintha
saját kezekkel dagasztottad volna
bennem ezt az úrt, büszkén nézel le rám.
Izonyatosan egyszerűen bomlik
az idő bennünk, mire tekintetem
utolérne, már csak az üres pajta,
mire megszólalnék, egy nehéz farúd.
Jelenlétünk gyér magyarázataként.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Krusovszky Dénes

Látó Szépirodalmi Folyóirat